

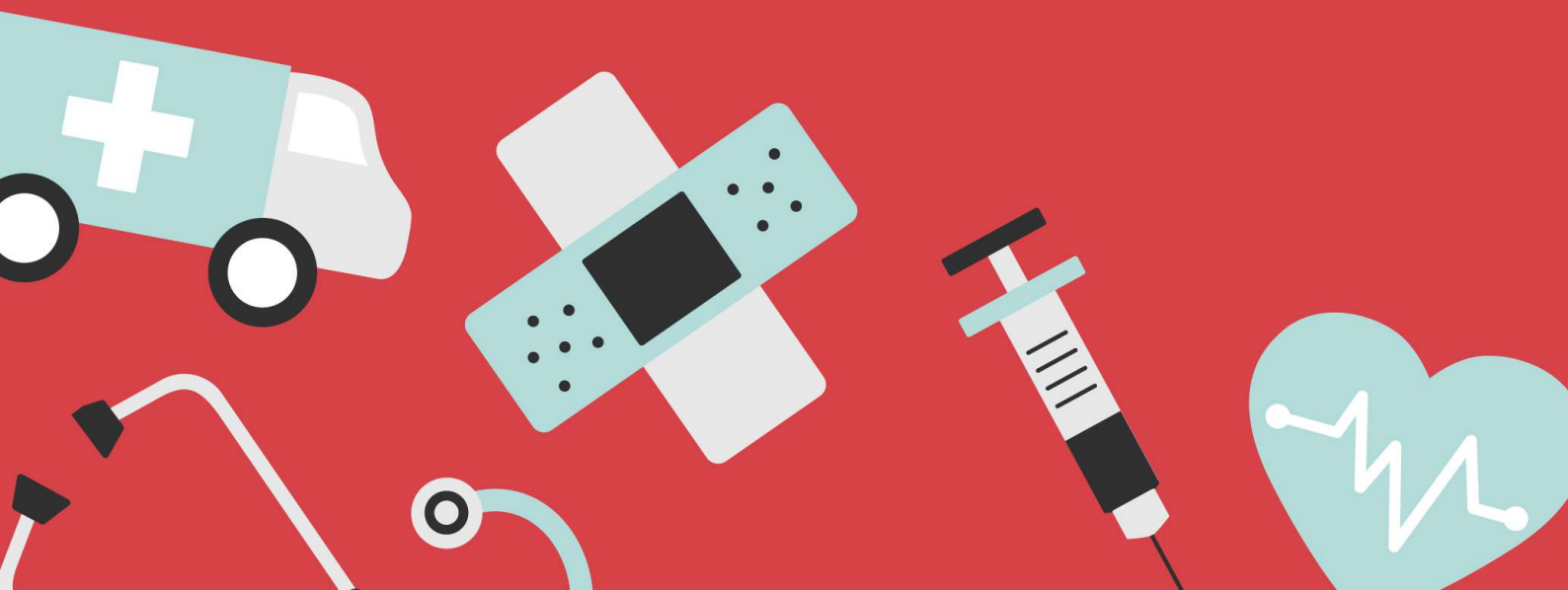

L'Ajuntament de Tàrrrega
PRESENTA

on són les dones?

i n f e r m e r e s ■

12 DE MAIG
DIA INTERNACIONAL DE LA INFERMERA

on són?
les dones?
infermeres

ANGÉLIQUE DU COUDRAY

Clermond-Ferrand, 1712 - 17/04/1794

Angélique Marguerite Le Boursier du Coudray va néixer en el si d'una família de prestigiosos metges. L'any 1740, després de diversos anys de formació, va superar els exàmens de l'École de Chirurgie. En aquell temps, les llevadores estaven veient com la seva tasca i la seva formació estava posant en entredit, pel que va ser la pròpia Angélique que va posar una queixa formal a la Facultat de Medicina de la Universitat de París. No només es va acceptar la seva queixa sinó que la jove aprenent de llevadora va ser acceptada com a mestra. No obstant això les coses continuaven complicant-se amb l'auge dels cirurgians en l'àmbit de la ginecologia i l'obstetrícia. Angélique va tornar a posar una queixa formal. Poc després va ser nomenada llevadora cap del Hôtel Dieu de París i es va convertir en una prestigiosa figura a la capital francesa. En aquells anys, a més de vetllar per la formació de les llevadores, va escriure una mena de manual per a elles, *Abrégé de l'art des accouchements (Compendi de l'art d'assistir)* (1759).

Gràcies a la seva professionalitat i reputació, el rei Lluís XV, preocupat per l'alta mortalitat de nounats en l'època, va decidir encarregar-li una important tasca educativa al llarg i ample del país. Així, entre 1760 i 1783 va viatjar per les ciutats i sobretot zones rurals més allunyades de França per ensenyar a milers de dones l'art d'assistir.

Perquè les seves lliçons fossin més efectives, i atès que la pràctica amb éssers humans no era l'habitual, Madame du Coudray va inventar un ninot de drap que consistia en un nadó ficat en un úter. Aquell maniquí que es movia seguint el procés del part, va ser tan efectiu que es van fabricar diverses rèpliques. Hi va haver fins i tot polèmica sobre l'autoria de l'esmentat artefacte, polèmica que va tancar l'Acadèmia Francesa de Cirurgians que va certificar que era Madame du Coudray i no un tal William Smellie, qui havia ideat el maniquí.

Amb l'arribada de la Revolució Francesa, Madame du Coudray continuar amb la seva tasca com a llevadora fins que va morir.

Font: <https://www.mujaresenlahistoria.com/2016/11/angelique-du-coudray.html>

12 de maig

Dia Internacional de la Infermera

Aquest esdeveniment se celebra cada 12 de maig a tot el món per commemorar el naixement de Florence Nightingale (Florència, 1820 - Londres, 1910), infermera britànica considerada la mare de la infermeria moderna.

Promou

Amb el suport de

On són
les dones?
infermeres

ISABEL ZENDAL GÓMEZ

Galícia, 1773 - ¿?

Quan el 30 de novembre de 1803, la corbeta María Xiula sortia de La Corunya cap a Amèrica, només una dona anava entre la tripulació. La seva missió, tenir cura i protegir els més de vint nens, inclòs el seu propi fill, que formaven part d'una expedició que canviaria el rumb de la història mèdica. Però mentre els principals noms dels responsables de la coneguda com Real Expedició Filantròpica de la Vacuna van passar a la història amb nom i cognoms, van haver de passar dècades, perquè es dilucidés la veritable identitat d'aquella valerosa dona sense la incansable dedicació possiblement no hauria aconseguit l'èxit aquesta expedició.

Isabel Zendal Gómez, que així es deia, va ser una dona gallega, d'origen molt humil de qui es coneixen molt poques dades biogràfiques. Isabel va créixer en un ambient amb grans mancances, no en va els seus pares eren pobres de solemnitat. En els primers mesos del nou segle XIX, es troba Isabel com Rectora de l'Orfenat de La Corunya.

Isabel va treballar per convertir l'orfenat en un lloc acollidor i digne per als infants que hi vivien, o sobreviuen. És possible que la seva bona fama com a gestora del centre arribés a oïdes del doctor Francisco Javier Balmis, un metge militar al que se li havia encomanat la direcció de la Reial Expedició Filantròpica de la Vacuna, impulsada gràcies a l'interès del propi rei Carles IV. Balmis necessitava que juntament amb l'equip mèdic, viatgessin amb ell a Amèrica i les Filipines, un grup d'infants als quals se'ls hauria d'anar inoculant el virus de la verola perquè el fluid arribés en òptimes condicions a l'altra banda del món.

A més dels deu infants que es va emportar des de Madrid per iniciar aquesta cadena, en necessitava deu més per continuar el procés a alta mar. Conscient que amb els infants hauria de viatjar algú que els vigilés i els cuidés perquè el projecte arribés, mai millor dit, a bon port, aviat es va fixar en aquella dona treballadora incansable que ja estava acostumada a bregar amb infants als que sabia tenir cura a nivell afectiu i físic. Així va ser com Isabel Zendal s'uniria a la Reial Expedició per estendre la vacuna de la verola a tot el món per erradicar-la.

Després de viatjar per infinitat de llocs del territori de l'Amèrica espanyola, i de les Filipines, Isabel Zendal no tornaria mai més a Espanya. Els seus passos es perden a Mèxic.

L'Organització Mundial de la Salut (OMS) la va considerar a mitjans del segle XX com la "Primera infermera de la història en missió internacional".

Font: <https://www.mujaresenlahistoria.com/2015/08/la-dama-de-la-vacuna-isabel-zendal-1773.html>

12 de maig

Dia Internacional de la Infermera

Aquest esdeveniment se celebra cada 12 de maig a tot el món per commemorar el naixement de Florence Nightingale (Florència, 1820 - Londres, 1910), infermera britànica considerada la mare de la infermeria moderna.

Promou

Amb el suport de

on són?
les dones?
infermeres

FLORENCE NIGHTINGALE

Florència, 12/05/1820 - Londres, 1910

Infermera anglesa, pionera de la infermeria professional moderna. Fins a mitjans del segle XIX, l'atenció als malalts en els hospitals de campanya era pràcticament nul·la, i les condicions d'amuntegament i la manca de salubritat en els mateixos eren causa de gran nombre de defuncions. La meritòria tasca de Florence Nightingale, considerada com la fundadora dels moderns cossos d'infermeres, va suposar una notable millora en l'organització dels hospitals.

Procedent d'una família rica, Florence Nightingale va rebutjar la còmoda vida social a la qual estava destinada per treballar com a infermera des de l'any 1844.

L'any 1853 va arribar a ser supervisora d'infermeres d'un hospital de caritat de Londres, en el qual va introduir eficients innovacions tècniques i d'organització; amb el seu treball va començar a superar-se el model assistencial tradicional, basat en els bons sentiments i en el sectarisme religiós, i a substituir-se per una assistència sanitària científica, la qual precisava una rigorosa formació del personal d'infermeria.

Entre el 1854 i el 1856 es va fer famosa organitzant un servei d'infermeres per als soldats britànics de la Guerra de Crimea: a l'hospital de campanya de Üsküdar (Turquia) va aconseguir millores sanitàries espectaculars, enfrontant-se als prejudicis dels metges militars i a la pobresa de mitjans amb que l'exèrcit acostumava tractar els soldats.

Al seu retorn a Anglaterra, va aprofitar aquesta popularitat per exercir influència en les altes esferes del poder, aconseguint el suport de la reina Victòria I. Va publicar un exhaustiu informe titulat Notes sobre la sanitat, l'eficàcia i l'administració hospitalària en l'exèrcit britànic (1858), va aconseguir la reforma de la sanitat militar britànica, l'extensió progressiva del seu model a la sanitat civil, la introducció de reformes sanitàries a l'Índia i la creació d'una escola d'infermeres (1860). Des de 1861, però, va romandre retirada per problemes de salut, conseqüència de l'esforç desplegat durant la Guerra de Crimea.

Font: <https://www.biografiasyvidas.com/biografia/n/nightingale.htm>

12 de maig

Dia Internacional de la Infermera

Aquest esdeveniment se celebra cada 12 de maig a tot el món per commemorar el naixement de Florence Nightingale (Florència, 1820 - Londres, 1910), infermera britànica considerada la mare de la infermeria moderna.

Promou

Amb el suport de

on són?
les dones?
infermeres

CLARISSA "CLARA"

HARLOWE BARTON

Oxford, Massachusetts, 25/12/1821 – Maryland, 12/04/1912

El 21 de maig de 1881 es va fundar la Creu Roja Americana a la ciutat de Washington. La seva creació es va deure a la voluntat d'una dona que va dedicar part de la seva vida a ajudar els malalts durant la Guerra de Secessió.

Clarissa va néixer en el si d'una família defensora dels drets dels esclaus, un moviment conegut com a abolicionisme. Clara va rebre una bona educació a casa ajudada pels seus germans i germanes. Dona intel·ligent i treballadora, aviat va començar a sentir una especial inclinació cap a la infermeria. La petita dels Barton tenia cura de tots els membres de la família, inclòs el seu gos.

El 12 d'abril de 1861 va començar una terrible guerra civil als Estats Units coneguda com a Guerra de Secessió que va dividir als americans entre els defensors de l'esclavitud (confederats) i els que advocaven per abolir aquest tipus de repressió (unionistes). Clara Barton tenia llavors 40 anys i no va dubtar a implicar-se en la batalla per ajudar els ferits de guerra. La seva activitat va començar viatjant en les ambulàncies de l'exèrcit però al poc temps va demanar poder introduir-se al camp de batalla, on es trobaven les víctimes més greus. Després de diverses peticions fallides, al juliol de 1862 li va ser permès arribar fins als punts més calents de la batalla.

Finalitzada la guerra, el seu treball es va centrar en buscar els desapareguts de l'exèrcit de la Unió, instal·lar i identificar les seves tombes. Fins a 30.000 soldats va rescatar de l'oblit.

A més d'aquesta difícil tasca, Clara va dedicar part del seu temps a fer xerrades sobre la guerra. La seva trobada amb la sufragista i feminista Susan B. Anthony la va acostar a aquest moviment a Amèrica del Nord. També va tenir temps per lluitar pels drets dels negres.

Però tot aquest treball i la duresa de la guerra van afectar la seva salut. L'any 1869 i per prescripció mèdica, va decidir marxar a Europa per intentar descansar. Cosa que no va fer al tornar a exercir d'infermera en la guerra Franco-Prussiana. Durant el conflicte, Clara va conèixer el treball del Comitè Internacional de la Creu Roja, creat el 1864.

De tornada al seu país, Clara va decidir estendre la Creu Roja a l'altra banda de l'Atlàntic i va treballar dur per donar a conèixer la seva tasca. Finalment, el 21 de maig de 1881 Clara Barton es convertia en la presidenta de la sucursal nord-americana de la Creu Roja.

Font: <https://www.mujaeresenlahistoria.com/2012/09/la-dama-de-la-cruz-roja-clara-barton.html>

12 de maig

Dia Internacional de la Infermera

Aquest esdeveniment se celebra cada 12 de maig a tot el món per commemorar el naixement de Florence Nightingale (Florència, 1820 – Londres, 1910), infermera britànica considerada la mare de la infermeria moderna.

Promou

Amb el suport de

on són?
les dones?
infermeres

MARY ELIZA

MAHONEY

Dorchester, Boston, Massachusetts, 07/05/1845
Boston, Massachusetts, 04/05/1926

Mary Eliza Mahoney va ser la primera infermera afroamericana professional a part d'activista pels drets civils de la dona. Va créixer en un país immers en una tensió entre els estats pro-esclavista i els abolicionistes que més tard donarà lloc a la famosa guerra civil nord-americana.

Des dels divuit anys Mary Eliza va treballar a l'Hospital de Nova Anglaterra per a la Dona i el Nen i durant els quinze anys següents va realitzar diferents tasques, com rentar la roba dels malalts, cuinera i assistent d'infermeria. Aquest hospital va ser fundat el 1862 per la Dra. Marie Zakrzewska (1829-1902) i la reformadora i filantropa Ednah Dow Cheney (1824-1904), per a la formació mèdica de les dones. El 1878, als 33 anys Mary Eliza va començar els seus estudis d'infermera dins el primer programa d'infermeria professional del país. Va ser l'única dona negra de les quatre que es van graduar en 1879.

En graduar-se va treballar, durant trenta anys, com a infermera privada, sent una gran professional que tractava amb molta tendresa i compassió a les persones que tenia cura. La seva reputació es va estendre i va ser sol·licitada per pacients de diversos llocs del país. Mary Eliza va ser una de les fundadores de l'Associació Americana d'Infermeres (ANA), però al no admetre més dones negres, es va unir a Martha Franklin i Thoms Ada per fundar l'Associació Nacional d'Infermeres de color en 1908 (NACGN); amb això va ajudar a construir una base per al futur de la infermeria i li va obrir les portes i oportunitats als afroamericans del seu temps.

Un any més tard va pronunciar el discurs de benvinguda a la primera convenció de l'associació, denunciant les desigualtats en l'educació i la seva lluita perquè més dones negres fossin admeses com a estudiants. El 1911 ja retirada de la seva professió, Mary Eliza es va traslladar a Long Island, Nova York, on va dirigir l'Orfenat Howard per a infants negres. Incansable activista per la igualtat de gènere, va participar en el moviment del sufragi femení i el 1920, va ser una de les primeres dones a Boston a registrar-se per votar.

Quatre anys després de la seva mort, el nombre d'infermeres afroamericanes s'havia duplicat. Des de la seva mort, ha tingut multitud de reconeixements.

Font: https://www.ecured.cu/Mar%C3%ADa_Eliza_Mahoney

12 de maig

Dia Internacional de la Infermera

Aquest esdeveniment se celebra cada 12 de maig a tot el món per commemorar el naixement de Florence Nightingale (Florència, 1820 - Londres, 1910), infermera britànica considerada la mare de la infermeria moderna.

Promou

Amb el suport de

on són?
les dones?
infermeres

EDITH ELIZABETH

APPLETON

Deal, Kent, 09/06/1877 - 06/02/1958

Edith va ser la vuitena d'una extensa família d'onze germans. El seu pare, Edward Appleton, era membre de la marina anglesa. L'Edith es trasllada l'any 1900 a Londres per estudiar infermeria a l'Hospital de San Bartomeu on va estar fins l'any 1904 quan va seguir la seva formació en una escola d'infermeria privada. Així que, a l'esclatar la Primera Guerra Mundial, l'Edith estava preparada per formar part d'un dels operatius sanitaris que es traslladaria al continent. Es va unir al Queen Alexandra's Imperial Military Nursing Service Reserve i va arribar a Ostende l'octubre de 1914. Des de llavors i fins al final de la guerra, l'Edith Appleton va treballar al front de manera incansable en els diferents llocs on va ser destinada. La seva experiència com a infermera de guerra la va plasmar en un diari que va mantenir viu durant quatre anys on va plasmar la seva rutina diària explicant els seus sentiments i relatant els moments durs i els que va trobar per intentar evadir-se de la dura realitat del front.

La seva tasca li va valdre la commemoració l'any 1917 de la Royal Red Cross per la seva "devoció i competència excepcionals".

A l'acabar la guerra va continuar un temps a la zona de conflicte curant a molts dels soldats ferits que començaven a tornar a casa seva. Finalment, va ser desmobilitzada a finals de l'any 1919. De tornada a Anglaterra, l'Edith va continuar treballant com a infermera al Bedford College de Londres fins l'any 1923.

Els seus diaris van romandre custodiats per la família Appleton durant dècades fins que alguns dels seus nebots nets van començar a compartir amb el món les memòries de la seva tia àvia.

Font: <https://www.mujiresenlahistoria.com/2018/09/edith-appleton.html>

12 de maig

Dia Internacional de la Infermera

Aquest esdeveniment se celebra cada 12 de maig a tot el món per commemorar el naixement de Florence Nightingale (Florència, 1820 - Londres, 1910), infermera britànica considerada la mare de la infermeria moderna.

Promou

Amb el suport de

On són les dones? infermeres

MARGARET SANGER

Corning, Nova York, 14/09/1879 – Tucson, 06/09/1966

El seu pare, Michael Hennessy Higgins, era d'origen irlandès. La seva mare, Anne Purcell Higgins era una dona profundament devota que va passar per divuit embarassos dels que van arribar a terme onze. La Margaret era la sisena d'aquesta llarga llista de descendents als quals va haver de cuidar durant la seva infància i primera joventut.

L'any 1894, quan tenia quinze anys, va poder ingressar a l'escola Claverack de Nova York però va tornar a casa dos anys després per seguir cuidant dels seus germans i de la seva mare, malalta de tuberculosi i càncer cervical. La mort de la seva mare en 1899 va deixar desolada la Margaret i tota la seva família. Poc temps després, Margaret va ingressar a l'hospital de White Plans, en un suburbi de Nova York, on va començar a estudiar i a exercir d'infermera.

En 1902 es va casar amb William Sanger, un arquitecte amb profundes idees socialistes que van ajudar a Margaret a iniciar la seva vida com a activista. A l'hospital de White Plans, Margaret va observar amb impotència com se succeïen massa embarassos no desitjats que conduïen a la majoria de casos a avortaments mortals.

Un 1914, un any després de separar-se de William, Margaret va decidir iniciar una campanya activa de conscienciació social sobre la necessitat de desenvolupar mètodes anticonceptius que frenés aquell nombre exagerat d'embarassos no desitjats. Per a això va fundar una revista femenina titulada *La dona rebel* (*The Woman Rebel*) en la qual defensava l'anticoncepció.

L'any 1916 quan va obrir la primera clínica de control de la natalitat en els Estats Units. Margaret va ser arrestada per distribuir informació sobre mètodes anticonceptius fet que va portar a augmentar la seva popularitat. Va seguir treballant i el 1921 va fundar la Lliga Americana de Control de la Natalitat que acabaria convertint-se en la Federació Americana per a la Planificació Familiar. Aquest mateix any es casava amb James Noah H. Slee, amb el qual romandria fins a la seva mort.

Després d'anys de lluita, el 1951, Margaret aconseguia finançament per avançar en la investigació de la píndola anticonceptiva. Tres anys més tard, Enovid, era la primera pastilla anticonceptiva que es va provar en cinquanta dones.

Font: <https://www.mujiresenlahistoria.com/2013/04/la-mujer-rebelde-margaret-sanger-1879.html>

12 de maig

Dia Internacional de la Infermera

Aquest esdeveniment se celebra cada 12 de maig a tot el món per commemorar el naixement de Florence Nightingale (Florència, 1820 – Londres, 1910), infermera britànica considerada la mare de la infermeria moderna.

Promou

Amb el suport de

on són?
les dones?
infermeres

MARIA BÉRNADES

GUARDIOLA

Tàrraga, 03/07/1900 - Viladecans, 10/12/2000

Als disset anys, els seus pares, Jaume Bernades i Antònia Guardiola, la van enviar a casa d'uns rics fabricants de Sabadell com a dama de companyia.

Un dia va somniar que seria llevadora i això la dugué, amb vint anys, a traslladar-se a Barcelona per cursar a l'Hospital Clínic els estudis d'obstetrícia, els quals va finalitzar l'any 1924 com a primera de la seva promoció. Va estar treballant a l'Hospital Clínic durant cinc anys.

El dia 13 de desembre de 1926 va començar a treballar a Viladecans com a titular de la plaça de llevadora. L'Ajuntament de Viladecans havia demanat al Clínic noms de possibles llevadores per poder treballar al seu poble i els van recomanar la Maria.

A primers de gener de 1927 va ajudar a néixer el primer infant viladecanenc dels molts que ajudaria a venir al món. El primer any només va atendre un part però l'any següent va ajudar al naixement de 60 infants.

En aquell temps, les criatures naixien a les cases. La feina de la llevadora era supervisar l'embaràs: abans de la data del part fer un diagnòstic de l'embaràs, més endavant atendre el part a casa i acabar fent una visita diària a la mare i el nadó durant els vuit dies següents. En el cas de presentar-se alguna complicació, es traslladava la dona a Barcelona.

L'any 1952 s'inaugura l'Hospital de Viladecans. A partir d'aquest moment seran els metges els encarregats d'atendre els parts i les llevadores passen a ser ajudants dels metges. Ella continuà amb la seva tasca, però deixa d'assistir a domicili per encarregar-se de fer les visites.

A Viladecans va conèixer l'Isidre Solina Bosch, amb qui es casaria i tindria la seva filla, la Maria Teresa.

La senyora Maria, com tothom la coneixia, es va jubilar als 69 anys amb la satisfacció d'haver complert el seu somni: ser llevadora, i ho va fer durant gairebé cinquanta anys. Va morir el 10 de desembre del 2000 a Viladecans.

L'any 2003, el consistori de Viladecans decideix posar el nom de Maria Bernades Guardiola al CAP del Pla dels Màrtirs del Setge de 1714 en memòria de la seva persona i de la seva tasca a la població.

12 de maig

Dia Internacional de la Infermera

Aquest esdeveniment se celebra cada 12 de maig a tot el món per commemorar el naixement de Florence Nightingale (Florència, 1820 - Londres, 1910), infermera britànica considerada la mare de la infermeria moderna.

Promou

Amb el suport de

On són les dones? infermeres

ANITA DORR

S. XX

Quan s'atura el cor d'un/a pacient, tenir a mà un equip de reanimació pot suposar la diferència entre la vida i la mort. Per aquest motiu, l'experimentada infermera Anita Dorr, va desenvolupar l'any 1968 un carro amb diversos calaixos on poguessin trobar-se fàcilment tots els estris necessaris durant una emergència.

Mentre treballava a l'àrea d'urgències, es va ocupar amb l'ajuda de les seves companyes a fer una relació de tot l'equip necessari per tractar un/a pacient crític/a, en parada cardiorespiratòria.

Un cop fet el llistat de material i medicaments que serien necessaris en qualsevol emergència, amb l'ajuda del seu marit John, van construir un prototip de fusta pintada de vermell al soterrani de casa seva. El carro original tenia diversos departaments i rodes per a un ràpid desplaçament cap al lloc on es trobava l'emergència. El van anomenar "el carro d'Urgències". Tenia una distribució funcional, el material per cap i coll estava col·locat al costat que estaria més a prop del cap del pacient (per a la intubació, etc.). Els articles per a l'accés venós es situaven cap als peus del llit. I finalment els medicaments eren al mig. A més d'un portapapers. El carro va resultar tan popular que aviat es va fer servir en tot l'hospital i la seva idea va córrer com pólvora.

Anita Dorr va fer altres contribucions significatives a la professió. Va fundar la primera associació d'infermeres d'urgències als Estats Units. Va reconèixer que la infermeria d'emergència era un tipus d'infermeria especialitzada i que es necessitava continuar amb la formació. Per aconseguir-ho va realitzar gestions amb universitats, companyies farmacèutiques i organitzacions professionals, per tal d'aconseguir una formació especialitzada dels professionals d'emergència. També va ser determinant en la formació en 1970 de l'Associació Nacional d'Infermeres d'Emergències. Va ser nomenada la primera directora executiva, càrrec que va ocupar fins a la seva mort el 1972.

Font: <http://divertimentoenfermero.blogspot.com/2017/10/el-carro-de-paradas-de-anita-dorr.html>

12 de maig

Dia Internacional de la Infermera

Aquest esdeveniment se celebra cada 12 de maig a tot el món per commemorar el naixement de Florence Nightingale (Florència, 1820 - Londres, 1910), infermera britànica considerada la mare de la infermeria moderna.

Promou

Amb el suport de

on són?
les dones?
infermeres

ROSAMARÍA

ALBERDI CASTELL

Barcelona, 13/02/1951

Rosamaría Alberdi Castell ha estat la primera infermera doctora honoris causa d'Espanya.

Diplomada en Infermeria, Llicenciada en Psicologia, Màster en Salut Pública (Universitat d'Antioquia, Medellín. Colòmbia), Màster en Lideratge i Gestió dels serveis d'Infermeria (Universitat de Barcelona) i Màster en Cognició i Evolució Humana (Universitat de les Illes Balears).

Ha dedicat gairebé tota la seva vida professional a la docència, que ha exercit en les Escoles d'Infermeria de les universitats de Barcelona, Autònoma de Madrid ("Puerta de Hierro"), Nacional d'Educació a Distància, Sevilla ("Virgen del Rocío") i de les Illes Balears.

Des de 2000, és professora titular de la Universitat de les Illes Balears, en la que imparteix les assignatures de Bases conceptuals i professionals, Ètica i Gestió de Serveis a la Facultat d'Infermeria i Fisioteràpia i Gestió clínica en la Facultat de Medicina.

La cura i la docència són dues de les seves principals passions i a través del seu exercici ha tingut l'oportunitat de conèixer a magnífiques persones. El fet que la seva vida professional ha girat al voltant d'aquests dos temes, li ha permès participar i viure de primera mà, o en posicions d'espectadora privilegiada, els principals esdeveniments que han conduït a la professió infermera a la seva actual posició disciplinar i professional.

Les seves línies de treball principals han estat i són el desenvolupament de la professió infermera, l'ètica de la cura i el gènere. També ha aprofundit en el tema de la competència política de les infermeres i en els sistemes de mediació i prevenció de conflictes en les organitzacions sanitàries.

Al llarg de la seva carrera, ha rebut diversos reconeixements entre els quals destaca el Premi "A prop teu" del Col·legi d'Infermeria de Barcelona, el nomenament com Acadèmica d'Honor de l'Acadèmia de Ciències de la Infermeria de Bizkaya i el doctorat honoris causa atorgat per la Universitat de Múrcia l'any 2016.

Font: <https://www.enfermeria21.com/grupo40enfermeras/el-grupo/rosamaria-alberdi/>

12 de maig

Dia Internacional de la Infermera

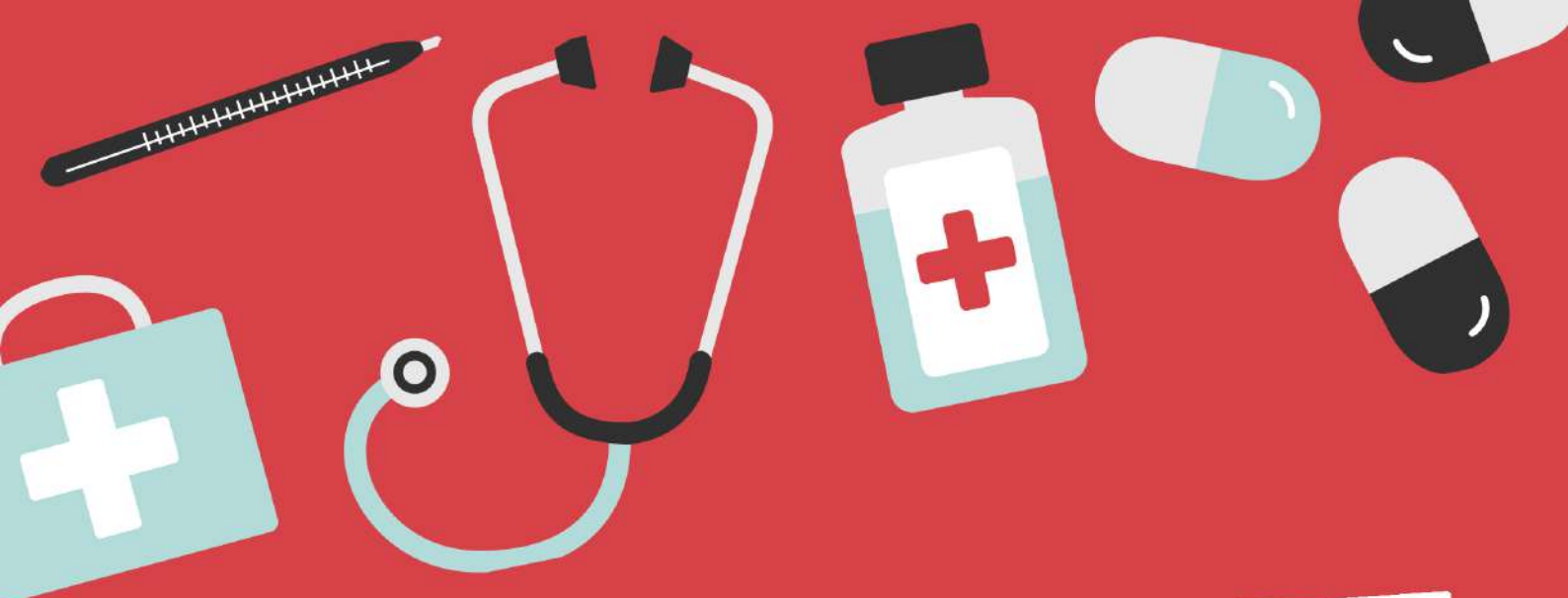
Aquest esdeveniment se celebra cada 12 de maig a tot el món per commemorar el naixement de Florence Nightingale (Florència, 1820 - Londres, 1910), infermera britànica considerada la mare de la infermeria moderna.

Promou

Amb el suport de

= EQUAL

Membre de L'equip =.

Jo soc =Equal. Soc la persona de L'equip = encarregada d'aconseguir la **Igualtat en salut**. És per aquesta raó que presento 10 infermeres que han obert camí a altres dones en l'exercici de la seva professió.

Aquest esdeveniment se celebra cada 12 de maig a tot el món per commemorar el naixement de Florence Nightingale (Florència, 1820-Londres, 1910), infermera britànica considerada la mare de la Infermeria moderna, ja que en va crear el primer model conceptual i va ser capaç de demostrar la importància de les cures.

Crèdits: *Idea original i recerca i selecció de biografies: Mireia Fontanet Viladot*
Correcció lingüística: M. Roser Oliva Llobet

Promou

Ajuntament de
Tàrraga

Regidoria de
Polítiques d'Igualtat
Regidoria de
Promoció de la Salut

Amb el suport

Generalitat
de Catalunya
**Institut Català
de les Dones**

